

то же человѣкъ чувствува тѣлесно
едно добро расположеніе когато
чрезъ хранѧтъ уталожи, глада та-
ка и душата чувствува съ себе си
блаженїе, когато ся пытае съ бо-
жійтъ волію или съ правдаjtъ.

Това отъ добрѣ съвѣсть проис-
ходяще блаженство усѣща ся еще
и въ сегашній животъ, но въ бу-
дущій ще буде съвѣршенно, за-
щото тамъ само всѣкій ще пра-
ви воліятъ божій безъ препят-
ствіе отъ стрынѣ на природѣtъ.
Това блаженство е ималъ предъ
видъ и Псалмопѣвецъ, екогато е
вѣсклица: « Правда твоя яко горы
Божіи ; суды твоя бездна мно-
« га . . . сынове же человѣчес-